

Christina Västerbo

Galleri Bechstein, Örnsköldsvik, till 30 april

Det ligger ett egendomligt dis över Christina Västerbos målningar på galleri Bechstein. Man kan jämföra det med misslyckad kopiering av fotografier där det blivit för mycket av grön- och rödstick. Nu handlar det inte om foto, utan om måleri där den påtagliga färgållningen naturligtvis gjorts mycket medvetet. Men diset irriterar mig från början, det känns som om färgen har lagts som ett hinder för att man inte så lätt ska nå fram till innehållet. Ett innehåll som verkar bestå av en ödesmättad skildring av oåtkomliga och oroande skikt mellan verklighet och fantasi.

I bilderna "Take off I och II" och "Björnlandet" ses både rättvända och uppochnedvända flygplan stiga mot skyn över genomskinliga anfrätta landskap. Ballongliknande former hänger i förgrunden som giftig gas eller luftbubblor. Små figurer av barn och djur leker till synes ovetande om landskapets upplösning.

I den stora målningen "Butterfly collector" är de färgmättade fjärilarna infångade i ett lika färgmättat trådnät. Partiklar av vingar och färg fastnar i nätet. Den geometriskt rätvinklade nätet tillåter inga flykthål för det organiska och fria, det blir en bild av både skönhet och förgängelse.

Som en abstrakt kartbeskrivning skildras naturens tvärsnitt i målningarna "Nattliv I och II". Under jordytan slingrar sig gångarna och boplatserna för grävlingar, rävar och sorkar. Ur de olikfärgade lederna rinner färgen som gråt eller uppgivna strömmar ned över den vita duken. Däruppe mot den mörka natthimlen surrar lysande flygfän, om det nu är flygplan eller insekter.

Handlar det om tidens ångest i kollision med drömmen om livet, om växthuseffekter och miljöhot? Om det mest sköra, hos barnet, fjärilsvingen, det lilla djuret, hur det hotas och belägras av globala atmosfäriska störningar? Ja, det är möjligt att det är här som den svårsmälta slöjan över målningarna får en sorts legitimering. Men det är i så fall ingen lättköpt förklaring och min ambivalens fortsätter att verka i gnisslet mellan färg och innehåll. Jag vet inte, men kanske är det priset som måste betalas för att få någon nyckel till Christina Västerbos utställning.

Text och foto: Jan K Persson
07-04-09